

२०७२ वैशाख ३१ बिहीबार १४-०५-२०१५ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

“मीठे बच्चे- आफूलाई राजतिलक दिन लायक बनाऊ, जति पढाइ पढ्छौ, श्रीमतमा चल्छौ उति राजतिलक मिल्नेछ ।”

प्रश्न:- कुन स्मृतिमा रह्यौ भने आसुरी स्मृति विस्मृत हुन्छ ?

उत्तर:- सदा स्मृति रहोस्- हामी स्त्री-पुरुष होइनौं, हामी आत्मा हौं, हामीले बडे बाबाबाट छोटे बाबा (ब्रह्मा)द्वारा वर्सा लिइरहेका छौं । यो स्मृतिले आसुरी स्मृतिलाई भुलाइदिन्छ । जब स्मृति आउँछ- हामी एक बाबाका सन्तान हौं तब आसुरी स्मृति समाप्त हुन्छ । यो पनि पवित्र रहने धेरै राम्रो युक्ति हो । तर यसमा मेहनत चाहिन्छ ।

गीत:- तुम्हें पाके हमने.....

ओम् शान्ति । रूहानी बाबा बसेर रूहानी बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ- हेर सबैले तिलक भृकुटीमा लगाउँछन् । यस ठाउँमा एक त आत्माको निवास छ, अर्को फेरि राजतिलक पनि यहाँ दिइन्छ । यो आत्माको निशानी त हो नै । अब आत्मालाई बाबाको वर्सा चाहिन्छ स्वर्गको । विश्वको राज्य तिलक चाहिन्छ । सूर्यवंशी-चन्द्रवंशी महाराजा-महारानी बन्नको लागि पढ्छौ । यो पढ्नुको मतलब आफूले आफैलाई राजतिलक दिनु हो । तिमी यहाँ आएका नै हो पढ्नुको लागि । आत्मा जो यहाँ निवास गर्छ, उसले भन्छ- बाबा हामीले हजुरबाट विश्वको स्वराज्य अवश्य प्राप्त गर्छौं । आफ्नो लागि हरेकले आफैले पुरुषार्थ गर्नु छ । भन्दछन्, बाबा हामी यस्तो सपूत बनेर देखाउनेछौं । हजुरले हाम्रो चालचलनलाई हेरिरहनुहोला- हामी कसरी चल्छौं । हजुरले पनि जान्न सक्नुहुन्छ- हामी आफूलाई राजतिलक दिन लायक बनेका छौं या छैनौं ? तिमी बच्चाहरूले बाबालाई सपूत बनेर देखाउनु छ । बाबा हामीले हजुरको नाम अवश्य प्रत्यक्ष गर्छौं । हामी हजुरको मदतगार र आफ्नो मदतगार बनेर विश्वमा आफ्नो राज्य गर्नेछौं । भन्दछन् नि- हाम्रो राज्य हो । तर ती बिचारालाई थाहा छैन- अहिले हामी विषय वैतरणी नदीमा परेका छौं । हामी आत्माको राज्य त छँदै छैन । अहिले त आत्मा उल्टो लट्किइएको छ । खानलाई पनि मिल्दैन । जब यस्तो हालत हुन्छ तब बाबा भन्नुहुन्छ- अब त मेरा बच्चाहरूलाई खानको लागि पनि मिल्दैन, अब म गएर यिनीहरूलाई राजयोग सिकाऊँ । अनि बाबा आउनुहुन्छ राजयोग सिकाउन । बेहदका बाबालाई याद गर्छन् । उहाँ हुनुहुन्छ नै नयाँ दुनियाँ रच्नेवाला । बाबा पतित-पावन पनि हुनुहुन्छ, ज्ञानसागर पनि हुनुहुन्छ । यो तिमी सिवाय अरु कसैको बुद्धिमा छैन । यो केवल तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ- वास्तवमा हाम्रा बाबा ज्ञानका सागर, सुखका सागर हुनुहुन्छ । यो महिमा पक्का याद गर, नबिर्स । बाबाको महिमा छ नि । उहाँ बाबा पुनर्जन्मरहित हुनुहुन्छ । कृष्णको महिमा बिल्कुल भिन्न छ । प्रधानमन्त्री र राष्ट्रपति (प्राइम मिनिस्टर, प्रेजिडेन्ट)को महिमा त अलग-अलग हुन्छ नि । बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई पनि यस ड्रामामा उच्चभन्दा उच्च पार्ट मिलेको छ । ड्रामामा कलाकारहरूलाई थाहा हुनु पर्छ नि- यो बेहदको ड्रामा हो, यसको आयु कति छ । यदि जान्दैनन् भने उनलाई बेसमझ भनिन्छ । तर यो कसैले कहाँ सम्झन्छन् र । बाबा आएर भिन्नता (कन्ट्रास्ट) बताउनु हुन्छ- मनुष्य केबाट के हुन्छन् । अहिले तिमीले बुझ्न सक्छौ, मनुष्यहरूलाई बिल्कुल थाहा छैन- ८४ जन्म कसरी लिइन्छ । भारतवर्ष कति उच्च थियो, चित्र छन् नि । सोमनाथको मन्दिरबाट कति धन लुटेर लगे । कति धन थियो । अहिले तिमी बच्चाहरू यहाँ बेहदका बाबासँग मिल्न आएका छौ ।

२०७२ वैशाख ३१ बिहीबार १४-०५-२०१५ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन बच्चाहरूले जान्दछन्— बाबासँग श्रीमत अनुसार राजतिलक लिन आएका छौं । बाबा भन्नुहुन्छ— पवित्र अवश्य बन्नुपर्छ । जन्म-जन्मान्तर विषय वैतरणी नदीमा गोता खाएर थाकेका छैनौं ! भन्दछन् पनि— म पापी हुँ, म निर्गुण हारामा कुनै गुण छैन, त्यसैले अवश्य कुनै समयमा गुण थियो जुन अहिले छैन ।

अहिले तिमीले बुझिसकेका छौ— हामी विश्वका मालिक, सर्वगुण सम्पन्न थियौं । अहिले कुनै गुण बाँकी छैन । यो पनि बाबाले सम्झाउनुहुन्छ— बच्चाहरूका रचयिता हुनुहुन्छ नै बाबा । त्यसैले बाबालाई नै दया लाग्छ सबै बच्चाहरूप्रति । बाबा भन्नुहुन्छ— मेरो पनि ड्रामामा यो पार्ट छ । कति तमोप्रधान बनेका छन् । भुटो, पाप, भगडा के के हुन्छ । सबै बच्चाहरूले भुलिसकेका छन्— हामी कुनै समय विश्वका मालिक, डबल शिरताज थियौं । बाबाले उनलाई नै स्मृति दिलाउनुहुन्छ, तिमी विश्वका मालिक थियौ फेरि तिमी ८४ जन्म लिँदै आएका छौ । तिमीले आफ्नो ८४ जन्मलाई बिर्सियौ । आश्चर्य छ, ८४ को बदला ८४ लाख जन्म बनाइदिएका छन् फेरि कल्पको आयु पनि लाखौं वर्ष भनिदिन्छन् । घोर अन्धकारमा छन् नि । कति भुटो छ । भारतखण्ड नै सचखण्ड थियो, भारत नै भुटखण्ड बनेको छ । भुटखण्ड कसले बनायो, सचखण्ड कसले बनायो— यो कसैलाई थाहा छैन । रावणलाई बिल्कुलै जान्दैनन् । भक्तहरूले रावणलाई जलाउँछन् । कुनै धार्मिक मानिस छ भने उनलाई तिमीले बताऊ— मनुष्यले यो के-के गर्छन् । सत्ययुग जसलाई हेभन, प्याराडाइज भन्छन्, वहाँ शैतान रावण कहाँबाट आयो । नर्कका (हेलका) मनुष्य वहाँ हुन कसरी सक्छन् ? सम्झन्छौ यो त वास्तवमा भूल हो । तिमीले रामराज्यको चित्रमा सम्झाउन सक्छौ, यसमा रावण कहाँबाट आयो ? तिमीले बुझाउँछौ पनि, तर बुझ्दैनन् । कुनै विरलै निक्लिन्छन् । तिमी कति थोरै छौ, त्यो पनि पछि गएर हेर्नु छ, कति रहन्छन् ।

बाबाले सम्झाउनुभएको छ— आत्माको सानो निशानी पनि यहाँ नै देखाउँछन् । ठूलो निशानी हो राजतिलक । अहिले बाबा आउनुभएको छ । आफूलाई ठूलो तिलक कसरी दिने ? तिमी स्वराज्य कसरी प्राप्त गर्न सक्छौ ? त्यो बाटो बताउनुहुन्छ । त्यसको नाम राखिदिएका छन् राजयोग । सिकाउनेवाला हुनुहुन्छ बाबा । कृष्ण कहाँ बाबा हुन सक्छन् । उनी त बच्चा हुन् फेरि राधाको साथ स्वयंवर हुन्छ अनि एक बच्चा हुन्छ । बाँकी कृष्णलाई यतिका रानी आदि दिएका छन् । यो त भुटो हो नि । तर यो पनि ड्रामामा निश्चित छ, यस्तो कुरा फेरि पनि सुन्नेछौ । अहिले तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ— कसरी हामी आत्माहरू माथिबाट आउँछौं पार्ट खेलन । एउटा शरीर छोडेर अर्को लिन्छौ । यो त धेरै सहज छ नि । बच्चा पैदा भयो, उसलाई सिकाइन्छ— यो भन । सिकाएपछि सिक्छन् । तिमीलाई बाबाले के सिकाउनु हुन्छ ? केवल भन्नुहुन्छ— बाबा र वर्सालाई याद गर । तिमीले गायन पनि गर्छौ— तिमी माता-पिता.... आत्माले गाउँछ नि वास्तवमा अपार सुख मिल्छ । तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— शिवबाबाले हामीलाई पढाइरहनुभएको छ । यहाँ तिमी शिवबाबाको पासमा आएका छौ । भागीरथ त मनुष्यको रथ हो नि । यसमा परमपिता परमात्मा विराजमान हुनुहुन्छ, तर रथको नाम के हो ? अहिले तिमीले जान्दछौ— नाम हो ब्रह्मा किनकि ब्रह्माद्वारा ब्राह्मण रचिन्छ नि । पहिले हुन्छन् नै ब्राह्मण चोटी फेरि देवता । पहिला त ब्राह्मण चाहिन्छ, त्यसैले विराट रूप पनि देखाइएको छ । तिमी ब्राह्मण नै फेरि देवता बन्छौ । बाबाले धेरै राम्रोसँग सम्झाउनुहुन्छ, फेरि पनि बिर्सिन्छन् । बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू सदा स्मृति राख— हामी

२०७२ वैशाख ३१ बिहीबार १४-०५-२०१५ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन स्त्री-पुरुष होइनौं, हामी आत्मा हौं । हामीले बडे बाबा (शिवबाबा)बाट छोटे बाबा (ब्रह्मा)द्वारा वर्सा लिइरहेका छौं । त्यसैले आसुरी स्मृति विस्मृत हुन्छ । यो पवित्र रहने धेरै राम्रो युक्ति हो । बाबाको पासमा धेरै युगल (जोडी) आउँछन्, दुवैले भन्छन् बाबा । जबकि स्मृति आएको छ हामी एक बाबाका बच्चाहरू हौं । फेरि आसुरी स्मृति विस्मृत भएर जानुपर्छ । यसमा मेहनत चाहिन्छ । मेहनत बिना त केही चलन सक्दैन । हामी बाबाका बनेका छौं, उहाँको नै याद गर्छौं । बाबा पनि भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर्नु भन्ने विकर्म विनाश हुन्छ । ८४ जन्मको कहानी पनि बिल्कुल सहज छ । बाँकी मेहनत छ बाबालाई याद गर्नमा । बाबा भन्नुहुन्छ— कम से कम पुरुषार्थ गरेर ८ घण्टा त याद गर । एक घडी, आधा घडी..... । क्लासमा आउँदा स्मृति आउँछ— बाबाले हामीलाई यो पढाउनुहुन्छ । अहिले तिमी बाबाको सम्मुख छौ नि । बाबाले बच्चे-बच्चे भनेर सम्झाउनुहुन्छ । तिमी बच्चाहरूले सुन्छौ । बाबा भन्नुहुन्छ— नराम्रो नसुख (हियर नो ईभिल.....) । यो पनि अहिलेको नै कुरा हो ।

अहिले तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— हामी ज्ञान सागर बाबाको पासमा सम्मुख आएका छौं । ज्ञान सागर बाबाले तिमीलाई सारा सृष्टिको ज्ञान सुनाइरहनुभएको छ । फेरि कसैले लिने, नलिने, यो त उसमाथि निर्भर छ । बाबा आएर अहिले हामीलाई ज्ञान दिइरहनुभएको छ । हामी अहिले राजयोग सिक्छौं । फेरि कुनै पनि शास्त्र आदि भक्तिको अंश रहँदैन । भक्तिमार्गमा ज्ञान रिचकमात्र हुँदैन, ज्ञानमार्गमा फेरि भक्ति रिचकमात्र हुँदैन । ज्ञानसागर जब आउनुहुन्छ तब उहाँले ज्ञान सुनाउनुहुन्छ । उहाँको ज्ञान हो नै सद्गतिको लागि । सद्गति दाता हुनुहुन्छ नै एक, जसलाई नै भगवान् भनिन्छ । सबैले एकै पतित-पावनलाई बोलाउँछन् फेरि अरू कोही हुन कसरी सक्छ । अहिले बाबाद्वारा तिमी बच्चाहरूले सत्य कुरा सुनिरहेका छौ । बाबाले सुनाउनुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, म तिमीलाई कति धनवान बनाएर गएको थिएँ । ५ हजार वर्षको कुरा हो । तिमी डबल शिरताज थियौ, पवित्रताको पनि ताज थियो । फेरि जब रावण राज्य हुन्छ तब तिमी पुजारी बन्छौ । अब बाबा पढाउन आउनु भएको छ, त्यसैले उहाँको श्रीमत्तमा चलनु छ, अरूलाई पनि सम्झाउनु छ । बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई यो शरीर सापट लिनुपर्छ । महिमा सारा उहाँ एकको नै हो, म त उहाँको रथ हुँ । साँढे होइन । बलिहारी सारा तिम्रो हो, बाबाले तिमीलाई सुनाउनुहुन्छ, मैले बीचमा सुन्छु । म एकलैलाई कसरी सुनाउनुहुन्छ । तिमीलाई सुनाउनुहुन्छ, म पनि सुन्छु । यी पनि पुरुषार्थी विद्यार्थी हुन् । तिमी पनि विद्यार्थी हो । यिनले पनि पढ्छन् । बाबाको यादमा रहन्छन् । कति खुशीमा रहन्छन् । लक्ष्मी-नारायणलाई देखेर खुशी हुन्छ— म यो बन्नेवाला हुँ । तिमी यहाँ आएका नै हो स्वर्गको राजकुमार-राजकुमारी (प्रिन्स-प्रिन्सेज) बन्न । राजयोग हो नि । लक्ष्य-उद्देश्य (एम अब्जेक्ट) पनि छ । पढाउनेवाला पनि बस्नुभएको छ फेरि त्यति खुशी किन हुँदैन ? भित्र मनमा धेरै खुशी हुनु पर्छ । बाबासँग हामीले कल्प-कल्प वर्सा लिन्छौं । यहाँ ज्ञान सागरको पासमा आउँछौं, पानीको त कुरा नै होइन । यो त बाबाले सम्मुख सम्झाइरहनुभएको छ । तिमी पनि यो (देवता) बन्नको लागि पढिरहेका छौ । बच्चाहरूलाई धेरै खुशी हुनु पर्छ— अब हामी जान्छौं आफ्नो घर । अब जसले जति पढ्छ, उति उच्च पद पाउँछ । हरेकलाई आफ्नो पुरुषार्थ गर्नु छ । दिलहोल (दिलशिकस्त) नबन । धेरै ठूलो चिट्ठा (लट्टी) हो । बुझेर पनि फेरि आश्चर्यवत् भागन्ती भएर पढाइलाई छोडिदिन्छन् । माया कति प्रबल छ । अच्छा !

२०७२ वैशाख ३१ बिहीबार १४-०५-२०१५ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुवन मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः-

- १) आफूलाई राजतिलक दिन लायक बनाउनु छ । सपूत बच्चा बनेर सबुत दिनु छ । चालचलन बडो सभ्य (रोयल) हुनुपर्छ । बाबाको पूरा-पूरा सहयोगी बन्नु छ ।
- २) हामी विद्यार्थी हौं, भगवान्ले हामीलाई पढाइरहनुभएको छ, यस खुशीमा पढाइ पढ्नु छ । कहिल्यै पनि पुरुषार्थमा निराश बन्नु छैन ।

वरदानः- मनसामा पूरा ध्यान दिनेवाला चढ्ती कलाको अनुभवी विश्व परिवर्तक भव

अब अन्तिम समयमा मनसाद्वारा नै विश्व परिवर्तनको निमित्त बन्नु छ, त्यसैले अब मनसाको एक संकल्प पनि व्यर्थ भयो भने धेरै गुमाउँछौ । एक संकल्पलाई पनि साधारण कुरा नसम्भ । वर्तमान समयमा संकल्पको हलचल पनि ठूलो हलचल मानिन्छ किनकि अब समय बदलियो, पुरुषार्थको गति पनि बदलियो, त्यसैले संकल्पमा नै फुल स्टप हुनुपर्छ । जब मनसामा यति ध्यान (अटेन्शन) हुन्छ तब चढ्ती कलाद्वारा विश्व परिवर्तक बन्न सक्छौ ।

स्लोगनः- कर्ममा योगको अनुभव हुनु अर्थात् कर्मयोगी बन्नु हो ।